

37 år i NTFs tjeneste

Morten Harry Rolstad (71) går av som NTFs generalsekretær 1. juli, etter 36 år og 11 måneder i Tannlegeforeningens tjeneste. Han holder farten helt til han går av, og venter med å legge de store planene for det som kommer etterpå.

 ELLEN BEATE DYVI
 KRISTIN AKSNES

Når vi snakker med en som har jobbet for NTF i en mannsalder og vel så det, er det helt naturlig å trekke de lange linjene, for ikke å si uunngåelig. Hva er det viktigste som er skjedd – hva er det beste og hva er det verste? Hva har endret seg, i foreningen, og for norske tannleger? Hva har NTF gjort for deg og hva har du gjort for NTF? Slike spørsmål har vi på blokka når vi setter oss ned for å spise lunsj og snakke med avtroppende generalsekretær.

– Skal vi like gjerne begynne med begynnelsen?

– Ja, og vi kan begynne før begynnelsen også. Før jeg begynte i NTF, etter at jeg var ferdig utdannet tannlege i Oslo i 1977, var jeg først militærtannlege, og siden syv år i Finnmark i Den offentlige tannhelsetjenesten. Der trakk jeg mine odontologiske barnesko, og lærte mye. Jeg flyttet så tilbake til Oslo i 1985, der jeg hadde fått jobb som tannlegekonsulent i Helsedirektoratet. På den tiden var det nemlig en egen tannhelseavdeling i direktoratet, med avdelingsdirektør, byråsjef, sekretær og det hele. Den gangen var vi samlet, vi som jobbet med tannhelse – og siden er det bare gått nedover. Det vil si, det er blitt mer fragmentert.

– Hva var arbeidsoppgavene, som tannlegekonsulent i Helsedirektoratet?

– Jeg var for det meste opptatt med faglige spørsmål og et nytt journalsystem, som Helsedirektoratet ville utvikle for Den offentlige tannhelsetjenesten. Vi forsøkte til og med å etablere en elektronisk journal. Dette var så tidlig som i 1985, og hverken tiden eller teknologien var moden for slikt, så det ble dessverre ikke noe av når det kom til stykket. Men det var dette jeg holdt på med mye av tiden. I tillegg var jeg blant annet med på forhandlingene om veiledende tariff for tannbehandling i privat sektor, der staten forhandlet med NTF, og Helsedirektoratet var faginstansen, sammen med Administrasjonsdepartementet. Slik kom jeg i kontakt med NTFs daværende generalsekretær, Eivind Karlsen, og flere av hans medarbeidere. Karlsen spurte meg på et tidspunkt om jeg kunne tenke meg å jobbe for foreningen, og jeg må ærlig innrømme at jeg ble fristet av tanken.

– Betyr det at du ble headhuntet?

– Nei, ikke direkte. Jeg husker ikke akkurat hvordan det var, om jeg ble tipset om en ledig jobb, eller om jeg ble oppfordret til å søke. Jeg søkte i hvert fall en stilling som ble utlyst, og den fikk jeg. Så første august 1987 gikk jeg inn

NTFs sekretariat holder til på Christiania torv. Der ligger også Gamle Raadhus, hvor NTF ble stiftet for 140 år siden.

døren i toppetasjen i Kronprinsens gate 9, for å jobbe som forhandlingskonsulent for tannleger i privat sektor, i et sekretariat som den gang talte cirka 20 medarbeidere.

– Frem til 1995 fortsatte nemlig de nevnte forhandlingene mellom NTF og staten om hvilke honorarsatser som skulle gjelde for tannleger i privat sektor. Dette var en frivillig avtaleordning som foreningen hadde inngått. Samtidig opplevdes det som en av de store og viktige tingene som har skjedd at honorartariffen ble avskaffet. Den fungerte etter hvert mer og mer som en maksimalprisordning heller enn en veiledende tariff. Og de som forhandlet på statens side, var slik vi opplevde det, mest opptatt av at tannlegene ikke skulle få for høy inntekt. Etter hvert resulterte dette i at det nærmest var umulig for tannlegene å opparbeide kapital og skaffe økonomi til å investere i og utvikle privat praksis. Det var derfor et viktig veiskille da det ble fri prisfastsetting fra og med 1996 – noe vi ser på som en seier i NTF.

Fra forhandlinger til fag – til kommunikasjon

Tiden var nå inne for å ta tak i nye oppgaver, og Morten Rolstad gikk videre til NTFs fagavdeling. En av de store oppgavene der kom til å dreie seg om utviklingen av Tannlegeforeningens systematiske etterutdanning, TSE.

– Det var et kjempestort prosjekt og en veldig morsom utfordring, i mange år. Og resultatet lever fortsatt, i beste velgående, vil jeg si. Per i dag er det fem-seks moduler som ruller og går. Og det skjer stadig utvikling og fornyelse.

– Oppdraget kom fra NTFs hovedstyre rundt 1995, og vi gikk i gang. Det ble ansatt en prosjektleder, som var pedagog, til å utarbeide en plan for etablering av ordningen. Derest ble det etablert et TSE-team i sekretariatet. Vi fikk tidlig beskjed om at vi ikke måtte blande inn IT, for tannlegene var ikke der, ble det sagt. Men så var vi ulydige og gjorde det likevel. Og det ble veldig riktig. Selv om det var helt sant, at tannlegene trengte oppgraderinger for å kunne henge med. Tunge dokumenter på e-post gjorde at kursdeltakerne opplevde at det kræsjet mange steder og mange ganger. Mange hadde ikke e-post i det hele tatt da de begynte på et TSE-kurs. Vi skjøv dem i gang, faktisk, med dette prosjektet.

– TSE er, som alle vet, modulbasert og også basert på samlinger med undervisning og på mye jobbing og samarbeid deltakerne imellom mellom samlingene. Det er arbeidskrevende, det tar mye tid og man lærer mye. Konseptet var banebrytende for vår bransje, der vi var vant til dagskurs eller kveldskurs. Det falt i god jord, og kan kalles en suksesshistorie.

– Det er flere ting som har utviklet seg i riktig retning, og særlig det som har med informasjons- og kommunikasjonsarbeid å gjøre.

– Og NTF tjener mye penger?

– Nei, dette tjener ikke NTF mye penger på. Det er i beste fall selvbærende. TSE er kostnadskreven og mye jobb, ikke minst for lokalforeningene. Og det koster å være deltaker, så vi kan ikke ta mer betalt enn det vi gjør, synes vi. Det går en grense der. Det går alltid en grense.

– Ja, og nå springer vi kanskje litt raskt over fra alt du drev med i fagavdelingen til din neste jobb i NTF. Hvordan skjedde den overgangen?

– Det var slik at tidligere informasjonssjef i NTF, Reidun Stenvik, skulle gå av med pensjon, og jeg ble spurt om jeg kunne tenke meg å overta hennes stilling. Dette var i 2003.

– Da måtte jeg virkelig tenke meg om. Jeg stortrivedes der jeg var, og hadde gode medarbeidere og engasjerte tillitsvalgte i fagnemnden å forholde meg til. I informasjonssjefjobben, derimot, var jeg alene, uten noen egen gruppe av medarbeidere rundt meg, selv om det selvsagt handler om å jobbe med alle i organisasjonen. Det var både litt skummelt og ganske trist å forlate fagavdelingen, men jeg hadde samtidig lyst til å prøve meg på enda noe nytt i foreningen – så jeg sa ja. Det var en ny utfordring, noe jeg

liker. Jeg kunne lite om informasjonsarbeid, men jeg ville gjerne prøve. Og det ble bra, selv om jeg også angret innimellom, i hvert fall til å begynne med. Det gikk lang tid før jeg fikk medarbeidere som også skulle jobbe med kommunikasjon. Men de kom etter hvert, og NTFs kommunikasjonsvirksomhet har utviklet seg veldig mye siden jeg tok over som informasjonssjef. Som over alt ellers i organisasjonslivet, og i samfunnet.

Fra «lua i hånda» til en organisasjon som blir spurt om alt mulig

– Det er flere ting som har utviklet seg i det jeg vil kalle riktig retning i løpet av mine år i NTF, og særlig det som har med akkurat informasjons- og kommunikasjonsarbeid å gjøre. Der har det skjedd store forandringer. Da jeg ble informasjonssjef, som senere skiftet navn til kommunikasjonssjef, var vi det rådgiverne i kommunikasjonsbransjen kalte en «lua i hånda-organisasjon». Vi lå helst så lavt som mulig i terrenget, og ønsket egentlig ikke å bli hverken sett eller hørt.

– Vi befant oss for det meste under radaren og var tilfredse med det, samtidig som vi så at det var på tide å bli

Morten Harry Rolstad er sikker på at NTF er en robust forening, som vil fortsette å stå fjellstøtt, og samlet.

mer synlige. Ambisjonen vi formulerte på et tidspunkt var å bli tøffere enn Legeforeningen! «Hodet, skulder, kne og tann» skulle det lyde. Ingen skulle glemme det vi nå helst kaller munnhelsen. Og det søkte vi hjelp til. Først gjennom Geelmuyden Kiese og siden gjennom First House.

– Det er mange som er skeptiske til kommunikasjonsbransjen, og NTF er blitt kritisert for å ha brukt penger på tjenester fra den. Jeg vil forsvare bransjen. De er profesjonelle fagfolk, og de har lært oss mye. Vi har hele tiden brukt dem til nettopp det – å lære oss å gjøre ting selv. De har aldri gjort jobben for oss. Vi har søkt opplæring, og gjort jobben med å få frem NTFs budskap selv.

– Så nå er NTF en organisasjon som huskes på i alle sammenhenger?

– I hvert fall i ganske mange. Selv om jeg må nevne en av de mest negative opplevelsene de senere årene – da den siste folkehelsemeldingen ble lagt frem og det ikke sto et eneste ord om tannhelse. Det var nedtur. Men vi fikk orden på det!

– Samtidig har vi hatt mange oppturer. Hver onsdag har vi et internmøte der vi gjennomgår innkomne saker av

politisk karakter, der NTF er invitert til å uttale seg. Det kommer mange flere saker enn vi evner å engasjere oss i – og langt flere enn det vi har behov for å uttale oss om.

– Og nå venter vi på en NOU om den fremtidige organiseringen av selve tannhelsetjenesten.

– Ja, det venter vi spent på. Den første gangen jeg kan huske at tannhelse var nevnt i en regjeringserklæring var i 2005. Da ble ordet tannhelsereform nevnt. Men det skjedde lite. Siden er tannhelse gjentatt oftere og oftere, og det har vært tema i mange valgkamper. Det er ikke kommet så mye ut av det, riktignok – før nå. Det handler jo i bunn og grunn om at folk flest, med rette, er opptatt av at de selv betaler hele regninga for tannhelsetjenester, og nesten ikke noe for andre helsetjenester. Hvorfor er det sånn? Det er på høy tid at det blir sett nærmere på dette.

– Vi er selvsagt spente på hva utvalget vil foreslå. Og dernest, og ikke minst, blir det spennende å se hva politikere faktisk vil gjøre med det som blir foreslått. Graden av oppfølging av slike utredninger er ikke gitt på forhånd. Erfaringer fra andre utvalg og ekspertgrupper er at forslagene de legger frem, ikke alltid blir fulgt opp i praksis.

Premium spesialistbehandling, og godt samarbeid med henvisende kolleger

Oralkirurgisk Klinikkk er en spesialistklinikkk med mer enn 30 års erfaring. Klinikkkens spesialister tar imot henvisninger for vurdering, utredning og behandling innen alt av oral kirurgi, oral medisin og oral protetikk. Vi tilstreber kort ventetid.

**Motta raskere svar ved å sende oss
din henvisning digitalt, med Konekta**

*All informasjon ivaretas i tråd med
GDPR og Norsk Helsenett.*

Våre åpningstider i sommer

Man-tor 08:00-15:30
Fre 08:00-15:00
t.o.m 10. juli.

Stengt uke 29 og 30

Fra uke 31 er vi tilgjengelige
per telefon og for
akuttbehandling.

Her finner du oss:

Sørkedalsveien 10 A, 0369 Oslo
oralkirurgisk@orisdental.no
23 19 61 90

Spesialister i oral kirurgi og oral medisin

Johanna Berstad
Dagfinn Nilsen
Erik Bie
Hauk Øyri

Spesialist i oral protetikk

Dr.odont Jørn Aas

Anestesilege

Dr. Odd Wathne

ORALKIRURGISK KLINIKK

En del av ORIS DENTAL

– For meg blir det nå å gå fra å stå til rors til å skulle følge det hele fra utsiden. Det blir nok ganske rart å være en som bare skal observere – og det blir greit også.

Har fått gjort nesten alt han ville

Morten Harry Rolstad har stått til rors, som han sier, som NTFs generalsekretær, siden 2016.

– Er det noe du ikke har fått utrettet, som du tenkte du ville gjøre da du tok over som generalsekretær?

– Det er det sikkert, og jeg er likevel fornøyd. Da jeg overtok hadde jeg som min egen programerklæring at jeg ville prøve å få til mer systematisering og dokumentasjon av det vi gjør i sekretariatet. Sørge for at all kunnskapen ikke bare sitter i hodet til den enkelte medarbeider som jobber med og kan sakene. Der er vi kommet et stykke på vei – og vi har fortsatt et stykke vei å gå for å komme i mål.

– En annen ting jeg gjerne skulle hatt på plass, er en beredskapsplan for sekretariatet. Hva gjør vi når en medarbeider plutselig blir borte, eller når systemet kræsjer og vi ikke finner igjen det vi hadde av dokumenter og korrespondanse? Eller når det kommer en ny pandemi?

– Akkurat når det gjelder pandemien må jeg si at jeg er stolt av måten sekretariatet håndterte den på. Vi snudde på hælen og fikk det til. Som for alle andre virksomheter kom nedstengningen i samfunnet som julekvelden på kjerringa også for oss, og vi taklet etter mitt syn situasjonen på en god måte. Alle i sekretariatet sto på og ga støtte til NTFs medlemmer på alle tenkelige og utenkelige måter, noe som imponerte meg veldig.

– Hva er du ellers fornøyd med når du ser deg tilbake?

– Jeg trodde ikke jeg skulle si dette noen gang, for jeg tenkte aldri at jeg ville gå inn for å flytte sekretariatet fra de fine lokalene vi hadde i Haakon VIIIs gate. Men jeg er faktisk veldig fornøyd med at vi flyttet derfra og inn i Legenes hus i 2022. Den prosessen gikk jeg inn i med ryggen først, for jeg ville ikke flytte. Derfor startet jeg en prosess nærmest for syns og skams skyld da kontrakten i Vika gikk mot slutten, og alternativene var enten fornyelse eller oppsigelse.

– Vi startet med rundt 30 prospekter. Legenes hus var ikke blant disse. Grunnen til det var at det ikke passet tidsmessig. Legenes hus skulle egentlig ha inn noen allerede fra høsten 2020, og det var for tidlig for oss og vår prosess. Men så kom pandemien, og ting ble forskjøvet og forsinket, også for Legeforeningen. Så for å gjøre en lang historie kortere: Vi endte opp i Legenes hus, og det har vist seg å være et meget heldig valg.

Noe jeg også er stolt av at vi har fått etablert i min tid, er en egen studentforening i NTF, der også utenlandsstudentene er med. Det har vært en hjertesak for meg. Det var viktig å få studentforeningen etablert, og det er utrolig fint å se at den fungerer så godt. Det kan også hende at studentene bør få mer innflytelse i NTF etter hvert, ikke minst ettersom den teller såpass mange medlemmer. I dag er NTF Student den tredje størst av underforeningene, det vil si etter henholdsvis Oslo og Bergen Tannlegeforening.

– Det er også grunn til å glede seg over at vi bare har én tannlegeforening i Norge. Det er ikke sånn over alt, selv ikke i Skandinavia, og det er en styrke for oss tannleger her i landet. Til tross for litt forskjellige prioriteringer og interesser ulike medlemsgrupper imellom holder vi sammen i én felles forening. Faget forener, vi har respekt for hverandre og vi løser de viktige spørsmålene i fellesskap. Dette kan selvfølgelig bli utfordret på nytt, kanskje som følge av det utvalgsarbeidet som pågår og etter planen skal avsluttes nå i juni. Jeg er imidlertid sikker på at NTF er en robust forening som vil fortsette å stå fjellstøtt – samlet. Det er et ønske fra begge sektorer, jeg har i hvert fall aldri hørt noe annet.

– Hva skal til for å holde foreningen samlet?

– Det forutsetter at vi er lyttende til hverandre og er kompromiss- og endringsvillige, når det er nødvendig. Vi må kunne diskutere og se nye realiteter – og innta nye standpunkter etter hvert som vi blir klokere. Da går det bra.

– Er ikke det en fin avslutning

– Jo, det er egentlig det.

Venter med å planlegge fremtiden – har mye å gjøre

– Hva skal du gjøre nå?

– Nå skal jeg få tid til å gjøre noe av det jeg ikke har rukket å gjøre før. Det vil si, jeg vil definitivt engasjere meg i noe, og jeg vet ennå ikke hva det skal bli. Det kommer. Jeg vil bruke god tid på å tenke på saken før jeg bestemmer meg for hva jeg skal bli når jeg blir stor, og den tiden får jeg nå når jeg avslutter min tid i NTF. Men foreløpig er det full fart forover for foreningen for mitt vedkommende, og ingen nedtrapping.

– Samtidig vet jeg én ting: Jeg skal spille mer gitar enn det jeg har tid til nå. Eller rettere sagt: gitarer.

– Har du mange?

– Jeg har syv. El-gitar og bassgitar, en 12-strenger, to vanlige kassegitarer, og to – nei, faktisk tre – nylonstrengere. Da ble det åtte totalt. Kort sagt mange ulike. Akkurat nå er favoritten en nydelig gammel klassisk gitar fra Brasil, med nylonstrenger, som jeg har arvet etter min svoger.